

hvervene her i Landet, ogsaa paa de smaa Virksomheder, som det ærede Medlem for Hillerød særlig tænkte paa.

Det er min Overbevisning, at hvis denne Toldlov blev vedtagen, vilde den give frisk Luft paa saa mange Punkter, at de faa Virksomheder, der virkelig vilde faa følelig Skade af den, vilde blive erstattede af mange flere, og mange flere blomstrende. Det ærede Medlem for Hillerød sagde, at det stod ham ikke klart, hvilke Fordele det øvrige Samfund kunde have af, at man nedsatte Beskyttelsen paa disse Punkter saa stærkt. Ja, Fordelen er ganske simpelt den, at man bliver fri for en Skat, som man hidtil har betalt til andre private Borgere. Det er Fordelen ved at nedsætte Beskyttelsen i det hele. Beskyttelsen er en Skat, der af Samfundet betales til enkelte Borgere, for at disse kunne opretholde et Erhverv. Naar denne Skat er for høj, er den ganske irrational, og Fordelen ved at nedsætte den er en Fordel for Forbrugerne, en Fordel for hele det øvrige skattepligtige Samfund.

Det ærede Medlem for Hillerød havde en stor Betænkelse i øvrigt ved Loven. Han sagde: Den er for vovet i finansiell Henseende. Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at han for det første mener, at det er for vovet at opgive 2 Mill. Kr. af de indirekte Skatter, og for det andet mener, at det er for vovet at gøre f. Eks. en stor Artikel som Petroleum toldfri, og at det maaske er for vovet at basere en Indtægt af 4 Mill. Kr. paa en Stempelskat paa Spiritus. Jeg vil herom ikke udtale mig i Enkeltheder, jeg vil kun sige, at jeg føler ingen Frygt for at tage det finansielle Ansvar for denne Serie af Love. Jeg tror, at de finansielle Beregninger gennemgaaende skulle holde Stik, og jeg kunde ikke tænke mig at være med til at gennemføre en Reform af de indirekte Skatter, uden at der samtidig skete en Nedsættelse af deres hele Provenu. Det er nemlig min bestemte Overbevisning, at vi kunne ikke blive ved og kunne ikke være bekendte her i dette Land at opkræve en procentvis saa stor Del af vore samlede Skatter ved de indirekte Skatter. Der maa i saa Henseende ske en Forrykkelse fra de indirekte Skatter over paa de direkte, og det er et moderat Standpunkt, jeg indtager, naar jeg i Øjeblikket ikke vil opgive mere end 2 Mill. Kr. af de indirekte Skatter og saa vil stoppe en af de stærkt rindende Kilder blandt de indirekte Skatter, nemlig Petroleumstolden fuldstæn-

dig, og stoppe delvis en Del andre. Mindre kan jeg ikke gaa med til.

Skulde det vise sig, at de Forpligtelser, som den danske Stat kommer ind i i de kommende Aar, ere saa store, at de ikke kunne opfyldes af Statskassen med de indirekte Skatter, som der bliver efter den ny Toldlov, er der ingen anden Vej at gaa end den at forøge de direkte Skatter. Det maa vi være klare over. Men det er ogsaa en berettiget Vej, thi naar vi huske paa, hvor stærkt de indirekte Skatter stige, er det en rimelig Ting, at de direkte Skatter maa følge nogenlunde med. Hvis vi vilde drage en Sammenligning mellem, hvorledes de direkte og indirekte Skatter fordele sig nu og for 30 Aar siden, ere vi, der ere Modstandere af de indirekte Skatter og Tilhængere af de direkte, nødte til at indrømme, at der er en meget stor Tilbagegang i saa Henseende, og at vi maa gøre noget for at naa fremad.

Sluttelig udtalte det ærede Medlem, at naar Afgørelsen skulde træffes, vilde han haabe, at det ikke skulde være Børsinteresser, der vare afgørende. Det vil jeg ogsaa haabe. Det skulde nødvendig være Børsinteresser, der spille ind her i denne Forhandling, det skulde udelukkende være Interessen for at lægge vort Samfund paa et godt økonomisk Grundlag, og det tror jeg, vi i alt væsentligt gøre ved det Forslag, her er fremsat. Saaledes som det er affattet, er det hverken affattet med Børsens Interesser for Øje eller mod Børsens Interesser.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) havde Ordet for at gøre nogle Bemærkninger, der vedrørte Værditolden paa Tobak. Jeg vil ikke komme nærmere ind paa det, men jeg skal kun sige i al Almindelighed, at hans Ord ere det smukkeste Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det er at reformere paa disse Omraader. Thi naar man hører en Fagmand staa op og sige, at Tobaksindustrien bliver totalt ødelagt, at Arbejderne maa udvandre, foruden at der sker en Række andre Ulykker, blot fordi vi lægge Halvdelen af Tolden over paa Værdien, maa man rigtignok sige, at de Herrer ere meget følsomme. Og det er saa meget mere forbavsende, at den uhyre Revolution kan komme som Følge af Værditolden, som de Herrer Fabrikanter jo utrykkelig have belært os om, at omtrent al Raatobak har samme Værdi ved Indførselen. Hvis det er Tilfældet, ser jeg ikke, at det kan give de umaadelige Svingninger, de voldsomme